

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

El diner immobiliari que pressiona el Pirineu

El diner no entén de fronteres. El seu moviment és tan poderós que les línies divisòries comarcals, provincials, estatals o fins i tot de la Unió Europea no són per als seus interessos més que marques burocràtiques al mapa. Una mica com el Bisbat d'Urgell, que estén els seus dominis pel Pirineu central en parròquies que poden ser en tres províncies diferents de l'Alt Urgell, la Cerdanya, els Pallars, la Vall d'Aran, el Berguedà o fins i tot a l'Andorra políticament sobirana. La Cerdanya ja fa anys que pateix l'ofec del mercat immobiliari. Des de fa tres anys la comarca sextuplica la mitjana nacional de construcció d'obra nova, s'aixequen dotze cases per cada mil habitants, per les dues que suporten a la resta del país. Això es tradueix en la construcció d'unes dues-centes cases cada any, la immensa majoria per al mercat de segona

residència amb preus a partir dels 600.000 euros. El totxo cerdà ja vist com un producte d'inversió, doncs. La problemàtica conseqüent de la manca d'habitatge a preu raonable per als que hi viuen es va estenent cap a l'Alt Berguedà i l'Alt Urgell, on cada vegada costa més també trobar lloguers per a tot l'any a un preu que pugui sostenir el nivell de sous. La taca cerdana del diner immobiliari que es va estenent pel territori ha començat a topar també a l'Urgellet per la taca andorrana. Al Principat, on l'escassetat de terreny pla ha complicat sempre la creació d'habitatge assequible, el flux del diner és cap al sud. Cada dia uns dos mil treballadors de l'Alt Urgell i la Cerdanya creuen la frontera per anar a treballar al Principat. N'hi ha molts que no volen fer aquest doble trajecte diari, insofrible en èpoques de punta turística, i opten per viure a les par-

ròquies andorranes. El cap de Govern d'Andorra apunta ara que part d'aquests treballadors alt-urgellencs i cerdans podrien tornar a viure als seus pobles per alliberar sostre. L'alcalde de la Seu reacciona i avisa que la ciutat no pot assumir una tornada sobtada de veïns. En paral·lel, també hi ha andorranos sense recursos que fan el camí a la inversa vivint a l'Alt Urgell i tornant cada dia al seu país per treballar. La campanya de la CUP de la Seu a les últimes eleccions municipals apuntant la pressió immobiliària d'Andorra vers l'Alt Urgell ja va aixecar polseguera. El diner pressiona per tots costats el Pirineu. Els empresaris i inversors aprofiten el moment del mercat per posar els estalvis a rendir en la totxana residencial. Els treballadors han de marxar. Els pobles es buiden de veïns i treballadors en una tendència a la destrucció del teixit social.